

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2323/2016
13.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Бјелетић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., чији је пуномоћник Љубиша Костадиновић, адвокат из ..., ради заузећа и предаје у државину, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 907/16 од 22.09.2016. године, у седници одржаној 13.12.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 907/16 од 22.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 907/16 од 22.09.2016. године, преиначена је пресуда Основног суда у Куршумлији П 386/14 од 02.02.2016. године (којом је одбијен тужбени захтев), тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца АА и утврђено да је тужени ББ извршио заузеће катастарских парцела ..., ..., ..., ... и ... КО ..., својина тужиоца, тако што је на кп. ... КО ... поставио четири кошнице са пчелама и извршио ограђивање парцеле дрвеном оградом од мотака и коља и то у мерама и границама ближе описаним у том делу изреке; на кп. ... КО ... поставио дрвену ограду од мотака и коља у мерама и границама ближе описаном у том делу изреке; на кп. ... КО ... заузео помоћни објекат – шталу површине 43м² у које је сместио овце и поставио ограду од мотака и коља у мерама и границама ближе описаном у том делу изреке; на кп. ... и ... КО ... засејао кукуруз; па је наложено туженом да са кп. ... КО ... уклони четири кошнице са пчелама, да помоћни објекат – шталу са кп. ... КО ... ослободи од домаћих животиња, да са кп. ..., ... и ... КО ... у напред наведеним мерама и границама уклони дрвену ограду од мотака и коља, а да са кп. ... и ... КО ... уклони засаде кукуруза и напред наведене парцеле преда тужиоцу у својину и државину. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 147.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је добио на поклон од свог оца, сада пок. ВВ катастарске парцеле ... и ... и $\frac{1}{2}$ делова на кат. парцели ..., све уписано у лист непокретности ... КО ... на основу судски овереног уговора о поклону Ов Друга половина кат. парцеле ... била је својина сада пок. ГГ, од чијих наследника (према допунском решењу о наслеђивању Основног суда у Прокупљу – Судска јединица у Куршумлији Ов.бр. ... од 29.03.2012.године) и то ДД и ЂЂ, тужилац је купио ту половину катастарске парцеле и парцеле ... и ... све уписане у КО После закљученог судски овереног купопродајног уговора од 29.03.2012.године, продавци су га одвели на лице места где је тужилац уочио да је тужени заузео ове катастарске парцеле које користи на начин ближе описан у изреци пресуде. Тужилац је на наведеним парцелама уписан као носилац права својине у ЛН бр. ... КО

Тужени је са ГГ 1985. године закључио усмени уговор о закупу предметних кат. парцела које је користио до смрти ГГ 1995. године, после чега је са његовим сином АА, као претпостављеним законским наследником (јер је имао сазнање да покојни има и супругу и ћерку), закључио уговоре о купопродаји $\frac{1}{2}$ кат. парц. ... (двориште око 5-6 ари која се граничи са његовим двориштем на којој је трошна штала од камена) и катастарске парцеле ... и ... дана 28.10.1995. године и 16.04.1996. године. Ови уговори нису оверени пред судом. Предмет тужбеног захтева је утврђење да је тужени извршио заузеће катастарских парцела које су својина тужиоца.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је јачи у праву тужени који је савесни држалац наведених парцела од 1985. године односно од 1995. године и 1996. године по основу уговора о купопродаји који су извршени у целости па иако нису оверени код суда, представљају пуноважан основ за стицање својине у смислу 28. Закона о основама својинскоправних односа, због чега тужени има јачи правни основ од касније несавесног стицаоца тужиоца који се уписао као власник наведених парцела иако није имао фактичку државину. Поред тога, по оцени првостепеног суда тужени је на једној од спорних парцела саградио шталу, па је и по том основу градње у смислу чланова 21. и 24. Закона о основама својинскоправних односа постао власник наведеног земљишта.

Супротно, другостепени суд је закључио да тужени нема ваљан правни основ за стицања права својине јер нема пуноважне уговоре о купопродаји наведених парцела, због чега је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев.

Становиште другостепеног суда је правилно.

Уговор о купопродаји предметних парцела закључен са сином ГГ, не представљају законит основ за стицање права својине јер није пуноважан с обзиром да у тренутку смрти ГГ постоји законска претпоставка да су његови наследници његова супруга и деца. Међутим, да би наследник био легитимисан за закључење уговора, мора бити оставинским решењем оглашен за законског наследника на имовини са

којом жели да располаже. Како је у поступку утврђено да је тужени имао сазнања да покојни ГГ поред сина АА са којим је закључио уговор о купопродаји, има супругу ДД и ћерку ЂЂ, за пуноважност овако закљученог уговора била је неопходна и њихова сагласност као законских наследника, што је у конкретном случају изостало у смислу члана 229. став 1. Закона о наслеђивању. Због тога, по правилној оцени другостепеног суда тужени нема пуноважан правни основ за стицање права својине на наведеним катастарским парцелама. Нема ни услова из члана 28. Закона о основама својинскоправних односа јер је тужени о томе имао сазнање, па није био савестан држалац предметних парцела. С тим у вези нису основани ревизијски наводи туженог да он има јаче право од тужиоца јер су уговори о купопродаји из 1995. године и 1996. године на основу којих је стекао право својине на предметним непокретностима у целости извршени. Наиме, тужени је наведене непокретности стекао од једног претпостављеног законског наследника, иако је имао сазнање да пок. ГГ поред сина АА са којим је тужени закључио уговоре, има од законских наследника још и супругу и ћерку, због чега није био савестан.

Тужени није могао постати ни власник кат. парцеле ... КО ... по основу градње штале на овој парцели јер је у поступку утврђено да је реч о помоћном објекту који је постојао и раније још у време када је ова парцела била у својини сада покојног ГГ. Због тога нема места примени чланова 21. и 24. Закона о основама својинскоправних односа о стицању права својине на непокретности грађењем на туђем земљишту.

Према томе, с обзиром да тужилац има пуноважне судски оверене уговоре о стицању којима доказује право својине на наведеним парцелама, и као власник има право да своју ствар држи, да је користи и њоме располаже у границама одређеним законом, правилно је становиште другостепеног суда да тужилац има право на повраћај индивидуално одређене ствари и уклањање насталог заузећа, на основу члана 37. Закона о основама својинскоправних односа. Имајући у виду да је тужилац власник наведених парцела, да је тужени држалац ових парцела односно да се ове парцеле налазе у његовој фактичкој власти, правилно је, супротно наводима из ревизије, другостепени суд је правилно применио материјално право када је усвојио тужбени захтев и наложио туженом уклањање последица насталих заузећем наведених парцела.

Правилна је и одлука о трошковима донета на основу чл. 153. и 154. ЗПП.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић